

KARTA INFORMACYJNA MODUŁU

Nazwa modułu	Materiały konstrukcyjne w budowie maszyn 2	Structural Materials in Mechanical Engineering 2
Kod modułu	WMEMXCSI-MKBM2	
Język wykładowy	polski	
Profil kształcenia	ogólnoakademicki	
Forma studiów	niestacjonarne	
Rodzaj studiów	studia I stopnia	
Rodzaj modułu	obowiązkowy	
Obowiązuje od naboru	2019	
Forma zajęć, liczba godzin/rygor, razem godz., pkt ECTS	W-wykład, L – ćw. laboratoryjne W 12/x, L 10/+ razem: 22 godz., 2,5 pkt ECTS	
Moduły wprowadzające	nazwa modułu / wymagania wstępne: Materiały konstrukcyjne w budowie maszyn I/ Znajomość wpływu budowy kry- stalicznej i fazowej oraz defektów struktury na właściwości mechaniczne mate- riałów konstrukcyjnych	
Program	III semestr / Mechanika i budowa maszyn / wszystkie specjalności	
Autor/autorzy	ppłk dr inż. Paweł JÓŻWIK	
Jednostka organizacyjna odpowiedzialna za moduł	Instytut Inżynierii Materiałowej WTC	
Skrócony opis modułu	Ma podstawową wiedzę w zakresie materiałów technicznych takich jak stale i odlewnicze stopy żelaza, metale nieżelazne i ich stopy. Zna typowe technolo- gie inżynierskie, ma orientację w obecnym stanie oraz najnowszych trendach rozwojowych budowy maszyn i urządzeń technicznych. Materiały techniczne naturalne i inżynierskie – porównanie ich struktury, własności i zastosowania. Umocnienie metali i stopów, przemiany fazowe, kształtowanie struktury i wła- sności materiałów inżynierskich metodami technologicznymi.	
Pełny opis modułu (treści programowe)	<p>Wykłady:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Układ równowagi fazowej żelazo-cementyt. Charakterystyka podstawowych składników, rozpuszczalność węgla w żelazie, punkty i reakcje charaktery- styczne (2 godz.). 2. Żeliwa niestopowe. Budowa fazowa w zależności od składu chemicznego i technologii otrzymania, wpływ postaci węgla w żeliwach, właściwości i zasto- sowanie żeliw (2 godz.). 3. Stale niestopowe. Wpływ węgla i pierwiastków technologicznych na strukturę i właściwości (2 godz.). 4. Obróbka cieplna stali. Podstawowe rodzaje obróbki cieplnej, praktyczne za- sady i warunki wyżarzania, hartowania i odpuszczania, właściwości stali po obróbce (2 godz.). 5. Stale stopowe specjalne. Stale odporne na korozję, stale żaroodporne i żarowytrzymałe. Stale wysokowytrzymałe (2 godz.). 6. Metale nieżelazne i ich stopy. Właściwości i zastosowanie stopów miedzi. Stopy aluminium - odlewnicze i do przeróbki plastycznej, obróbka cieplna sto- pów aluminium. Stopy magnezu. (2 godz.). 	

	<p>Laboratoria:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Struktura i właściwości stali i żeliw niestopowych (2 godz.). 2. Obróbka cieplna stali (2 godz.). 3. Stale stopowe specjalne (2 godz.). 4. Struktura i właściwości stopów miedzi. (2 godz.). 5. Struktura, właściwości i obróbka cieplna stopów aluminium i innych stopów lekkich (2 godz.).
Literatura	<p>Podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. M. Blicharski, Inżynieria materiałowa, WNT, Warszawa 2014. 2. L.A. Dobrzański, Metaloznawstwo opisowe stopów żelaza, Wyd. Pol. Śląskiej, Gliwice 2007. 3. M. Blicharski, Inżynieria materiałowa. Stal, Wyd. WNT, Warszawa 2015. 4. Z. Bojar, W. Przetakiewicz, H. Ziencik, Metaloznawstwo, t.1 Metaloznawstwo, WAT, Warszawa 1995. 5. Praca zbiorowa, Ćwiczenia laboratoryjne z metaloznawstwa, WAT, Warszawa 1996. <p>Uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. J. Sieniawski, A. Cyunczyk, Metale :wybrane zagadnienia z fizyki metali i metaloznawstwa teoretycznego, Oficyna wydawnicza Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów 2015. 2. Publikacje ze specjalistycznych czasopism m.in: Inżynieria materiałowa, Material Science, Materials Science and Engineering.
Efekty kształcenia	<p><i>Symbol i nr efektu modułu / efekt kształcenia / odniesienie do efektu kierunkowego</i></p> <p>W1 / Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie właściwości typowych materiałów konstrukcyjnych / K_W02, K_W05.</p> <p>U1 / Umie korzystać z literatury fachowej, baz danych oraz innych źródeł informacji w celu dobrania odpowiednich komponentów projektowanych urządzeń lub systemów mechanicznych K_U01, K_U03.</p> <p>U2 / Potrafi samodzielnie zaplanować i określić kierunki dalszego uczenia się oraz zrealizować proces samokształcenia w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie wiedzy o materiałach konstrukcyjnych K_U05, K_U08, K_U18, K_U21.</p> <p>K1 / Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych / K_K01, K_K02</p> <p>K2 / Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, ma świadomość odpowiedzialności za prace własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w grupie i podnoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania / K_K02, K_K03.</p>
Metody i kryteria oceniania (sposób sprawdzania osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów kształcenia)	<p><i>Przedmiot zaliczany jest na podstawie egzaminu.</i></p> <p><i>Ćwiczenia laboratoryjne zaliczane są na podstawie zaliczenia.</i></p> <p><i>Zaliczenie przedmiotu jest prowadzone w formie pisemnego egzaminu.</i></p> <p><i>Warunkiem dopuszczenia do zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń laboratoryjnych.</i></p> <p><i>Zaliczenie ćwiczeń laboratoryjnych wymaga uzyskania pozytywnych ocen z wszystkich ćwiczeń cząstkowych obejmujących: sprawdzian wiedzy, praktyczne ich wykonanie i pisemne sprawozdania z części praktycznej.</i></p> <p><i>Osiągnięcie efektu W1 - weryfikowane jest podczas sprawdzianu końcowego oraz w trakcie zajęć laboratoryjnych</i></p> <p><i>Osiągnięcie efektu U1 i U2 - sprawdzane jest podczas sprawdzianu końcowego oraz w trakcie zajęć laboratoryjnych</i></p> <p><i>Osiągnięcie efektu K1 i K2 – weryfikowane jest w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych.</i></p> <p><i>Oceny osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia (wg. opinii Komisji WME ds. Funkcjonowania Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia):</i></p> <p><i>Ocenę bardzo dobrą otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty kształcenia na poziomie 91-100%.</i></p> <p><i>Ocenę dobłą plus otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty kształcenia na poziomie 81-90%.</i></p>

	<p>Ocenę dobrą otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty kształcenia na poziomie 71-80%.</p> <p>Ocenę dostateczną plus otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty kształcenia na poziomie 61-70%.</p> <p>Ocenę dostateczną otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty kształcenia na poziomie 51-60%.</p> <p>Ocenę niedostateczną otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty kształcenia na poziomie równym lub niższym niż 50%.</p>
<p>Bilans ECTS (nakład pracy studenta)</p>	<p>Aktywność / obciążenie studenta w godz. (wg. arkusza Bilans ECTS)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Udział w wykładach / 12 2. Udział w ćwiczeniach audytoryjnych / ... 3. Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych / 10 4. Udział w ćwiczeniach projektowych / 0 5. Udział w seminariach / 0 6. Samodzielne studiowanie tematyki wykładów / 14 7. Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń audytoryjnych / 0 8. Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych / 13 9. Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń projektowych / 0 10. Samodzielne przygotowanie do seminarium / 0 11. Udział w konsultacjach / 3 12. Przygotowanie do egzaminu / 17 13. Przygotowanie do zaliczenia / 0 14. Udział w egzaminie / 2 <p>Sumaryczne obciążenie pracą studenta: 71 godz. / 2,49 pkt ECTS, przyjęto 2,5 pkt ECTS Zajęcia z udziałem nauczycieli (1+2+3+4+5+11+14): 27 godz./ 1 pkt ECTS Zajęcia powiązane z działalnością naukową ($\Sigma 1+10$) 46 godz./ 1,5 pkt ECTS</p>